

CUPRINS

| | |
|--|-----|
| Introducere. Așa cum nu a mai fost nimeni | 009 |
| Unu. Paradis | 015 |
| Doi. Patria | 042 |
| Trei. Locul în care se fabrică visurile | 052 |
| Patru. Alergând după soare | 059 |
| Cinci. Un start timpuriu | 071 |
| Șase. Sora: actul 2 | 076 |
| Șapte. Linia punctată | 089 |
| Opt. Trecând la acțiune | 096 |
| Nouă. Soarele răsare | 115 |
| Zece. A apărut o stea | 134 |
| Unsprezece. Tranziția | 142 |
| Doisprezece. Aproape | 152 |
| Treisprezece. Jocul social | 165 |
| Paisprezece. Pe orbita lui Venus | 176 |
| Cincisprezece. Pași | 185 |
| Șaisprezece. Bun venit la Serena | 210 |
| Șaptesprezece. Charleston | 219 |
| Optsprezece. Ciocnire inevitabilă | 224 |
| Nouăsprezece. Punctul de fierbere | 233 |
| Douăzeci. De la Ashe la incendii de vegetație | 262 |
| Douăzeci și unu. Vedetă în Tokyo | 285 |
| Douăzeci și doi. În top la antipozi | 300 |
| Douăzeci și trei. Capul este greu | 317 |
| Douăzeci și patru. Șansa lui Mari | 326 |
| Douăzeci și cinci. Stele căzătoare | 333 |
| Douăzeci și șase. Din izolare, voce răsunătoare | 362 |
| Douăzeci și șapte. Stop și de la capăt | 374 |

| | |
|---|------------|
| Douăzeci și opt. Numele de pe buzele ei | 392 |
| Douăzeci și nouă. Strămoșii | 421 |
| Treizeci. Faza imperială | 425 |
| Treizeci și unu. O călătorie de care până la urmă nu s-a bucurat | 441 |
| Treizeci și doi. Alunecarea | 449 |
| Treizeci și trei. Citește tot despre asta | 467 |
| Treizeci și patru. Purtătoarea torței | 495 |
| Treizeci și cinci. Frânele | 510 |
| Treizeci și șase. Game over? | 523 |
| Epilog. Reset | 543 |
| Mulțumiri | 557 |
| Note surse | 561 |

Introducere

Așa cum nu a mai fost nimeni

Naomi Osaka se afla pe locul 127 în lume atunci când am întâlnit-o pentru prima dată. Avea doar optsprezece ani, încă nu jucase un sezon complet în circuit și nici nu câștigase vreun turneu profesionist. Totuși, în ciuda acestei obscurități așternute pe hârtie, eram convins că Naomi Osaka era o persoană pe care cititorii ar fi trebuit să o cunoască.

Ediția 2016 a Australian Open era a cincea de la care relatam pentru *The New York Times* și după ani în care mă ocupasem de tenis, îmi formasem ochiul în legătură cu genul de articole pe care le dorea ziarul. Mai degrabă decât cronici de meci mecanice, cele mai bune subiecte din *Times* erau cele interesante pentru o audiență largă, care depășea granițele, folosind tenisul și jucătorii ca pe o lentilă pentru a explora teme și situații mai extinse din punct de vedere societal și cultural.

Din ceea ce aflasem despre ea, Naomi Osaka părea să se potrivească perfect. Ca japoneză-haitiană-americană, îngloba culturi disparate. Reprezenta în mod oficial Japonia, țara în care s-a născut, însă nu părea că se încadrează în definițiile în mod tradițional înguste a ceea ce înseamnă să fii japonez, nici în aspect, nici în lipsa de pregătire când venea momentul să vorbească în limba națională, ceea ce i-a cauzat un stres considerabil când reporterii niponi au apărut în stoluri la Melbourne

pentru a-i adresa întrebări. În Japonia, una dintre țările cele mai omogene din punct de vedere rasial din lume, identitățile multietnice erau văzute de mulți așa cum cratima acționa precum semnul minus: să fii mai mult decât un singur lucru însemna să fii mai puțin decât întregul. Japonezii cu rasă mixtă erau numiți *hafu*, derivat din englezescul „half”⁰¹.

Într-adevăr, aspectul lui Naomi a provocat deseori reacții confuze din partea celor care nu credeau că o jucătoare japoneză ar putea sau ar trebui să arate ca ea. „Încă de când eram mică, imediat ce intram pe un teren de tenis, oamenii se holbau la mine și șopteau: *Ea este fata japoneză neagră*”, a spus mai târziu Naomi. „Ei nu știu în ce categorie să mă situeze”. Și astfel, pe când juca la Melbourne pentru prima dată pe tabloul principal al unui turneu major, a fost însuflețită să-i vadă pe fanii japonezi încurajând-o ca pe una de-a lor. „Mereu m-am gândit că se simt surprinși de faptul că sunt japoneză”, a declarat ea după ce și-a câștigat meciul din turul al doilea. „De aceea, faptul că erau steaguri japoneze în tribună a fost cu adevărat emoționant”.

Naomi a atras ovații și din partea fanilor locali, ceea ce a făcut-o, de asemenea, să-și închipuie că ar putea avea un anume farmec universal. „Poate că este așa fiindcă nu pot identifica precis ce sunt”, a spus ea. „E ca și cum oricine mă poate încuraja”. Cu siguranță le-a oferit suporterilor multe motive să o ovaționeze la Australian Open, detonând mingi cu o forță dogoritoare pentru a câștiga cinci meciuri - trei în calificări, două pe tabloul principal - ajungând în turul al treilea. Unele elemente din jocul ei erau încă în dezvoltare, nerafinate, dar toate ingredientele brute alcătuiau o stea în devenire.

După ani întregi în care i-am ascultat pe jucători ascunzându-se în spatele clișeeilor, mi s-a părut că sinceritatea lui Naomi era la fel de izbitoare precum forța ei. Pe când stăteam

01 În engleză în original - jumătate. (n.trad.)

față în față la o masă în salonul jucătorilor - un loc unde sportivi, antrenori, părinți, agenți și alte persoane pestrițe din anturajul lor așteaptă cu anxietate meciurile și studiază în mod clandestin adversarii - Naomi a explicat că încă nu se simțea confortabil să fie văzută, cel mai puțin de idolul ei, Serena Williams. Când Naomi o reperase pe Serena mai devreme în turneu, mi-a mărturisit că făcuse tot ce îi stătea în puteri ca să dispară. „M-am prefăcut că nu sunt acolo“, a spus ea. „Am stat într-un colț și am pretins că mă uit în telefon, pentru că eram prea timidă“.

Naomi obținuse un *selfie* prețios cu Serena în urmă cu câțiva ani, despre care mi-a povestit că doar a făcut situația și mai dificilă acum, când se aflau în același vestiar. „Simt ca și cum nu mi-am revenit niciodată din acea întâmplare“, a spus ea. „Fiindcă mi se pare că atunci când ești prezentată ca fan, niciodată nu te vor privi ca pe un egal“.

Însă, într-un amestec care mă fascina, Naomi a recunoscut că acea conștiință de sine era împerecheată cu o încredere imensă în ea însăși, legată de ceea ce poate face pe teren și de cine poate deveni. Când am întrebat-o despre speranțele și visurile pe care le are pentru cariera ei, Naomi a făcut o pauză, apoi a chicotit. „Să fiu cea mai bună, așa cum nu a mai fost nimeni“, a declarat, după care a zâmbit cu mândrie. Cum nu păream să fi prins gluma, și-a prezentat scuze. „Îmi pare rău, este un citat din Pokémon“, a spus ea. „Este melodia Pokémon. Dar, mda, să fiu cea mai bună și să merg cât de departe pot“.

Erau vorbe mari, dar Naomi Osaka avea să-și țină promisiunea Pokémon. Trei ani mai târziu, după ce a câștigat la Australian Open pe un teren nu foarte îndepărtat de locul în care am stat în acea zi, a urcat pe locul 1 în clasamentul mondial de simplu, devenind prima jucătoare din Asia care atingea această performanță. De asemenea, cucerise titlul la U.S. Open

cu câteva luni mai devreme și avea să câștige ambele trofee din nou în următorii doi ani, dublându-și totalul titlurilor majore și ajungând la patru. Cu fascinație în felul în care a acaparat piețele importante din Statele Unite și Japonia, Naomi Osaka urma să câștige din contracte de publicitate suficient cât să devină sportiva cea mai bine plătită din istorie pe când avea 22 de ani, adunând un total uimitor de 50 de milioane de dolari pe an. Comitetul Olimpic Japonez a ales-o pe Naomi Osaka ca să aprindă flacăra în momentul culminant al ceremoniei de deschidere a Jocurilor Olimpice de la Tokyo, prima jucătoare de tenis din istorie desemnată pentru o asemenea onoare.

A doua parte din făgăduiala Pokémon a fost însă cea cu care ea a lăsat cea mai amplă amprentă: Naomi Osaka avea să devină „cea mai bună *așa cum nu a mai fost nimeni*“, evoluând spre ceva cu mult mai mare și mai puternic decât ar fi putut pronostica cineva. Naomi Osaka nu doar a câștigat; a redefinit ceea ce trebuie să fie un campion într-un mod care urma să rezonanze departe, dincolo de limitele terenurilor de tenis. În sportul pe care părinții l-au ales pentru ea încă de când era doar un copil, Naomi Osaka avea să creeze ceva nou, în întregime al ei. Acel mix de siguranță de sine și îndoială de sine, pe care mi le-a dezvăluit la Melbourne, aveau să captiveze lumea, concepte esențiale provocatoare ale victoriei și înfrângerii, ale controlului și vulnerabilității. Naomi Osaka urma să devină un superstar cunoscut peste tot pe Glob învingând-o pe Serena Williams, pe care nici nu o putea privi cu ani în urmă, atât de anxioasă era, în cel mai tumultuos meci de tenis din istorie. Naomi Osaka avea să devină subiect universal de conversație, totuși, după ce admis cât de greu îi era, pentru că nu se putea aduna ca să participe la conferințele de presă de după meciuri.

Naomi Osaka a devenit un standard al generației care a avut din ce în ce mai puțin de-a face cu rezultatele ei din tenis. Numele ei a devenit o trambulină folosită pentru a lansa discuții

despre rasă, gen, sănătate mintală, activism, multiculturalism, politică, afaceri și schimbări ale generației. Nicio figură publică nu a ocupat aceste intersecții - generând trafic din bulevardele convergente ale sportului și culturii - mai mult decât a făcut-o Naomi Osaka.

Pentru a fi cea mai bună, așa cum nu a mai fost nimeni înainte, Naomi Osaka avea să răzbească prin zgomot asurzitor și liniște stranie. Să îmbrățișeze probleme de care alții nici nu ar fi îndrăznit să se atingă. A câștigat apreciere pentru triumfurile ei, dar Naomi Osaka urma să obțină și mai multe laude pentru că și-a împărtășit frământările pe scena mondială, găsindu-și forța și vocea și forțând o cultură în schimbare să reconsidere ce ar putea și ar trebui să însemne puterea și slăbiciunea, atât în sport, cât și în lumea de dincolo de el.

Aceasta este povestea ei.

Unu Paradis



n rozuri spaniole și nuanțe unturii, bannerele și panourile inscripționate din jurul Indian Wells Tennis Garden proclama ascensiunea fiecărui vizitator spre un plan mai înalt: BUN VENIT ÎN PARADISUL

TENISULUI.

Indian Wells, o stațiune cu o comunitate mică situată în deșertul Californiei, aproape de Palm Springs, la sud-est, găzduiește anual turneul de tenis care a crescut, devenind cel mai mare concurs în afara celor patru de Grand Slam și atrăgând cei mai buni jucători și jucătoare ai lumii pentru o competiție de două săptămâni cu promisiune dublă: vreme perfectă și un fond de premiere de peste 9 milioane de dolari.

De când Larry Ellison, miliardarul fondator al companiei de software Oracle, a cumpărat turneul în 2009, cele mai divine delicii din „Paradisul tenisului“ nu le-au ieșit deloc ieftine spectatorilor. Cel mai scump bilet poate să coste până la 13.000 de dolari pentru întreg turneul. La restaurantul Nobu, cu priveliște spre Stadium 2⁰¹, salata de homar cu ciuperci shiitake la grătar costă 65 de dolari, iar friptura din vită japoneză Wagyu de calitate A5 ajunge la 38 de dolari per uncie⁰², dar la o comandă minimă de patru uncii; oricare dintre ele se potrivește

01 A doua arenă ca mărime de la Indian Wells Tennis Garden, cu o capacitate de 8.000 de locuri, prima, Stadium 1, având 16.000 de locuri și fiind una dintre cele mai mari din lume. (n.trad.)

02 Unitate de măsură a masei, echivalentă cu 28,3495 grame. (n.trad.)

de minune cu coniacul Rémy Martin Louis XIII Grande Champagne pentru 350 de dolari paharul.

Sute de mii de oameni conduc de la Los Angeles sau se înghesuie în avioane care vin din zonele mai friguroase al Americii de Nord în luna martie a fiecărui an pentru a se fotografia fără filtre lângă terenuri, în fața munților și a palmierilor, sub un cer albastru strălucitor, ca să-și posteze apoi imaginile compuse cu grijă pe Instagram. În cazul lor, este un preț mic de plătit pentru a-i face pe alții invidioși atunci când derulează în jos timp de câteva clipe peste viața ta. Fiindcă la Indian Wells, unde ți se spune în orice mod posibil că ești în paradis, viața ta va arăta absolut perfect de la distanță.

Acolo există, deși poate fi ușor de omis, o altă categorie de participanți la Indian Wells, care nu au venit să mănânce, să bea și să fie văzuți: oamenii care sunt de fapt acolo pentru tenis. Pe lângă arenele mari, Indian Wells a devenit o destinație pentru fanii înfocați ai tenisului, care speră să le vadă de aproape pe cele mai mari vedete ale acestui sport pe terenurile de antrenament. Cu un bilet pentru aceste terenuri, care poate fi cumpărat pentru numai 20 de dolari, un fan bine organizat poate să prindă un loc de unde să-și urmărească jucătorii favoriți încălzindu-se pentru meciuri, într-un mediu relaxat, intim. Pentru cei mai dornici și îndrăzneți, poziționarea inteligentă lângă ieșirile terenurilor poate să ofere ocazii pentru autografe și selfie-uri, dacă jucătorul este dispus să facă asta.

Sâmbătă, 12 martie 2022, Naomi Osaka, în vârstă de 24 de ani, are programat antrenamentul dinainte de meci la ora 17:00 pe Terenul de Antrenament 1. Naomi se încălzește târziu, pentru că va juca târziu: meciul ei din turul secund contra rusoaicei Veronika Kudermetova este programat ca a doua partidă în sesiunea de seară a zilei de sâmbătă, un spațiu care este puțin după prime-time la Indian Wells, însă într-un interval

de prim-plan în după-amiaza de duminică pentru publicul de televiziune din Japonia.

În jurul Terenului de Antrenament 1 sunt tribune cu câteva sute de locuri; în minutele de dinainte ca ea să apară, fiecare loc este ocupat. Încă un șir de oameni stă în picioare în spatele ultimului rând de spectatori pe partea laterală pentru a privi peste cei care sunt așezați. Curând, un al doilea șir se formează în spatele celor aflați deja în picioare. Curând din nou, al treilea rând se adună pentru a sta pe vârfuri în spatele celorlalte două și privește prin orice spațiu posibil ca s-o întrezărească pe cvadrupla campioană de Mare Șlem.

Ceasul ticăie 17:00, numele și chipul lui Naomi apar pe un ecran electronic de lângă teren, dar Naomi în carne și oase nu se zărește nicăieri. „Vine, oare?“, întreabă un băiat la 17:06. Când ceasul trece de 17:10, puștii care țin în brațe mingile de tenis supradimensionate pentru a colecta autografe încep să fie tot mai nerăbdători. „Poate că așteaptă, ca să fie o primire mai mare pentru ea atunci când apare“, sugerează un bărbat. În jurul orei 17:20, cei care își întorseseră spatele la teren pentru a privi spre aleea pe care vin jucătorii o observă pe Naomi apărând în cele din urmă. Dar în loc să o ia la stânga spre Terenul de Antrenament 1, ea și echipa ei merg drept peste spațiul verde către Terenul de Antrenament 7, care era gol. Numai o mână de persoane din publicul aflat pe Terenul de Antrenament 1 au reperat-o pe Naomi făcând acel ocol; ei s-au desprins pe ascuns din publicul mai larg, ca să nu creeze o învâlmășeală care i-ar fi putut costa locurile pe primul rând ale terenului mai mic, izolat.

Naomi sosește cu echipa ei urmând-o îndeaproape: Wim Fissette, belgianul în vârstă de 41 de ani care îi era antrenor de doi ani și jumătate, antrenorul cu pregătirea fizică, Yutaka Nakamura, fizioterapeutul Natsuko „Nana“ Mogi și tânărul ei partener de antrenament belgian, Seppe Cuypers. Naomi este îmbrăcată în întregime în culoarea ei favorită, negru. Deasupra

colanților negri, care se opresc exact deasupra genunchilor, poartă un tricou negru, iluminat doar de logo-urile albe ale celor trei dintre sponsorii ei principali: Nike, compania de software Workday și compania de cosmetice pentru îngrijirea pielii, Kinlò. Pe cap poartă o șapcă neagră care are logo-ul brodat în alb „NO“, făcut de Nike special pentru ea, în partea din față, și cel în galben și roșu al Mastercard, alt sponsor important al ei, pe lateral.

În timp ce o mână de fani se așază pe zecile de scaune neocupate deasupra și în spatele terenului, Naomi începe încălzirea cu o alergare ușoară, cu Nakamura și Mogi acompaniind-o, bătând din palme și râzând. După stretching cu o minge medicinală, Naomi își ia racheta și pășește pe teren, de partea cealaltă a fileului fiind Cuypers. Cei doi încep rămânând aproape de fileu și lovind mingea moale, iar Naomi ține racheta doar cu mâna stângă, râzând și făcând o piruetă între lovituri.

018 A doua zi, un fan avea să posteze un video al acestor momente, având drept fundal sonor muzică pop japoneză și cu explicația: „Celei mai drăguțe fete din lume îi plac antrenamentele“.

Lent și subtil, Naomi și Cuypers, în vârstă de 23 de ani și al cărui cel mai bun loc în clasamentul ATP a fost 1.449, s-au îndepărtat de fileu în timp ce loveau mingea și stăteau acum pe linia din spate a terenului, crescând ritmul schimburilor până la maximum de forță. Pocnetul de la contactul vioi, curat al mingii cu centrul corzilor de poliester ale rachetei se putea auzi clar, deși publicul se înmulțise, deplasat de acum pe Terenul de Antrenament 7; fanii ei sunt respectuoși într-un mod ferm și chiar smerit, conștienți că urmăresc la lucru un sportiv profesionist. Această muncă arată însă distractiv din tribună: chiar și în timp ce execută forehanduri zdrobitoare, Naomi continuă să zâmbească. Când o minge sare din banda fileului și peste racheta fluturată de Cuypers, ea îl tachinează: „Jenant, jenant!“.

Dacă trimite în fileu un voleu simplu, chițăie un „Scuze!“ rapid înspre Cuypers.

Naomi nu realizează, în timp ce bate mingea cu Cuypers, că publicul s-a strâns în spatele terenului, dar când schimbă terenul între exerciții, un fan tânăr spune „Hi, Naomi!“ în timp ce ea se apropie. Ea ridică privirea, zâmbește și îi face cu mâna.

După câteva minute de antrenament la serviciu, Fissette se apropie de Naomi și amândoi încep să discute despre scheme specifice pe care să le folosească în meciul următor cu Kudermetova. „Primul serviciu poate merge oriunde; al doilea?“, întreabă Naomi, iar Fissette răspunde cu o voce suavă pentru a micșora volumul conversației din nivelul de audibilitate al spectatorilor. Fissette este cooperant în conversațiile de pe teren, mai degrabă ascultând decât ținând prelegeri. Naomi este respectuoasă prin natura ei, dar Fissette nu exploatează acest lucru ca să domine dialogurile lor, așa cum fac mulți antrenori.

Antrenamentul se încheie cu Fissette lansând mingi moi, înalte către Naomi, pentru ca ea să le zdrobească la putere maximă, punând punct scurtei sesiuni într-o notă emfatică, încrezătoare. După ce Naomi finalizează acele lovituri uriașe, așa cum numai artificiile o pot face, sutele de persoane care o privesc ovaționează ușor, dar călduros. După numai douăzeci de minute pe teren, Naomi și echipa ei au terminat și încep să-și strângă gențile. Sora mai mare a lui Naomi, Mari, intră pe teren în timp ce echipa împacheta și Naomi o împunge jucăușă cu o sticlă de apă, pe care Mari o îndepărtează.

Mari Osaka juca și ea tenis, dar nu o mai face. Acum a rămas doar Naomi.

În timp ce echipa lui Naomi părăsește terenul și parcurge înapoi drumul spre vestiar, Naomi își lasă geanta jos și aleargă în direcția opusă, spre un grup de fani îngrămădiți în spatele unui cordon care bara aleea în colțul cel mai îndepărtat al terenului ca să ofere autografe și să facă selfie-uri cu toți cei care

așteptau acolo. După ce termină cu acel grup, în loc să meargă pe linia dreaptă, înapoi spre vestiar, Naomi aleargă spre colțul îndepărtat al spațiului verde dintre terenurile de antrenament și vestiar pentru a începe din capătul cozii și a-și face loc prin mulțimea de fani care o așteaptă de-a lungul gardului. Naomi zâmbește cu buzele strânse și ține două degete ridicate - o ipostază tipic japoneză - pentru fiecare fotografie. De mai multe ori, când vreun fan vârstnic mai puțin familiarizat cu tehnologia se chinuie cu camera telefonului, Naomi îi ia telefonul din mână, atinge butoanele necesare, apoi încadrează și finalizează chiar ea selfie-ul înainte de a-i înapoia telefonul. Judecând după reacțiile lor, faptul că telefoanele le-au fost manipulate temporar de o stea nu este o intruziune, ci o încântare.

În timp ce Naomi își face loc pe alee, suporterii mulțimiți se dezlipesc de gard și își compară cu stângăcie selfie-urile. „Nu împingeți!“, strigă un agent de pază când Naomi ajunge la capătul gardului.

020

Spre deosebire de sportivii din alte discipline, care își pot plănuiește meticolos programul pentru fiecare zi de competiție, jucătorii de tenis trebuie să gestioneze deseori ore de start incerte din cauza lungimii variabile a partidelor de dinainte, stând și fierbând la foc mic în timp ce își așteaptă rândul să joace. În această sesiune de seară de sâmbătă, primul meci ajunge la set decisiv; Stefanos Tsitsipas are nevoie de mai mult de două ore și jumătate pentru a desăvârși victoria asupra lui Jack Sock cu un tie-break în actul al treilea. Când Tsitsipas și-a finalizat interviul de pe teren și a părăsit arena, Naomi așteptase deja de aproape o oră, mare parte din timp singură cu gândurile ei, în vestiar. Unul dintre managerii de turneu îi spune apoi că a venit timpul pentru meciul ei. Este transportată într-o mașinuță de golf de la vestiar până la intrarea arenei.

Cu căștile ei Beats by Dre albe întinse peste cozorocul negru Nike, care îi acoperă urechile, Naomi pășește pe Stadium 1.

„Doamnelor și domnilor, campioana noastră din 2018!“, anunță Andrew Krasny, crainicul turneului, prin boxele plasate pe toate laturile. „Vă rog s-o întâmpinați pe Naomi Osaka!“.

De fapt, înainte de titlul ei de la Indian Wells din 2018, profitabilul turneu care își adjudecase titlul neoficial de „Al Cincilea Grand Slam“, Naomi Osaka nu mai câștigase alt concurs profesionist oficial, nici măcar la cele mai joase niveluri ale sportului. Pentru a cuceri trofeul și cecul de 1.340.860 de dolari la acest turneu potent financiar, Naomi a trebuit să învingă în șapte meciuri - același număr care este necesar pentru a obține un titlu de Mare Șlem. La doar 20 de ani și clasată pe locul 44 în lume, Naomi le-a pedepsit pe câteva dintre cele mai mari nume ale tenisului: cvintupla campioană de Grand Slam, Maria Sharapova, în primul tur, fostul număr 2 mondial, Agnieszka Radwańska, în runda secundă, fostul lider WTA, Karolína Plíšková, în sferturi de finală, apoi pe numărul 1 mondial, Simona Halep, în semifinale. După ce le-a învins pe toate aceste patru staruri consacrate în minimum de seturi, Naomi a încheiat cu încă o victorie în două acte în fața altei stele în creștere, în vârstă tot de 20 de ani, Daria Kasatkina, în finală.

Mai mult însă decât forța ei uimitoare și echilibrul în victoria cu 6-3, 6-2 în fața Dăriei Kasatkina, amintirea persistentă din prima finală a lui Naomi a fost despre cât de nepregătită a părut să fie pentru ceremonia de înmânare a trofeului care a urmat și în care a trebuit să se adreseze publicului din arenă, dar și celor care priveau la televizor, cu discursul uzual al campioanei, cel de acceptare a trofeului. Naomi frământa gulerul jachetei și ezita dacă să atingă sau nu microfonul.

„Hm, hello?“, a spus Naomi cu un chicotit. „Hm. Salut, sunt Nao - Oh, în regulă, nu contează“. Cu cât se apropia de

încheierea remarcilor ei, care nu au devenit niciodată mai fluente, Naomi s-a autodeclarat un eșec: „Acesta avea să fie, probabil, cel mai prost discurs de acceptare din toate timpurile“.

Deși a pufnit, a deviat și s-a blocat pe parcurs - sau, poate, tocmai *pentru că* a făcut-o - publicul a fost complet fermecat de Naomi. Chiar și miliardarul Ellison, proprietar al turneului, stând cu fața nemișcată în primul rând, a strecurat un zâmbet la finalul discursului lui Naomi. Fusese ciudată, da, dar într-un mod care a apărut eminent lizibil și modest, în special pentru cei apropiați de vârsta ei, cei din generația Z.

În acea zi de la Indian Wells au devenit clare pentru publicul larg trei lucruri despre Naomi, pe care cei care au observat-o mai îndeaproape le știau de ani de zile:

Naomi Osaka era una dintre cele mai bune jucătoare de tenis din lume.

Naomi Osaka era diferită.

Naomi Osaka era cool.

Pe o scenă care prezenta mai degrabă sportivi lustruiți și preambalați, Naomi era o învingătoare care oferea ceva diferit, ceva autentic. Din tribune și din fața televizoarelor peste tot în lume, legiuni noi de fani - și de sponsori - luau aminte și aveau să continue să o facă și mai mult pe parcursul anului.

„Acest loc păstrează, cu siguranță, multe amintiri cu adevărat bune pentru mine și cu siguranță mi-a crescut încrederea“, a spus Naomi în conferința ei de presă dinaintea ediției 2022 a turneului de la Indian Wells.

Naomi și-a continuat triumful de la Indian Wells, în 2018, învingând-o pe Serena Williams în primul lor meci la Miami. Șase luni mai târziu, Naomi a bătut-o din nou pe Serena, de data aceasta în finala de la U.S. Open, acolo unde a cucerit primul ei titlu major. Până în martie 2022, totalul titlurilor majore al lui Naomi ajunsese la patru, cele mai multe pentru o jucătoare activă din circuit care nu purta numele de Williams. Ea avea un